

๓๐

ปล้ำใจให้หยุด

เมื่อรู้จักใจกลางพระศาสนาดังนี้ละก็ ปล้ำใจให้หยุดเท่านั้น ถูกทางไป พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ให้ถูกต้องร่องรอยความประสงค์ของพระพุทธศาสนา แต่ว่า

ต้องอาศัยศีล สมาธิ ปัญญา

ต้องอาศัยอริศีล อริจิต อริปัญญา

ต้องอาศัยวิมุตติศีล วิมุตติจิต วิมุตติปัญญา

ถ้าไม่อาศัยทางนี้เดินละก็ไปไม่ได้ ถ้าไม่อาศัยศีล สมาธิ ปัญญา อริศีล อริจิต อริปัญญา ไม่อาศัยวิมุตติศีล วิมุตติจิต วิมุตติปัญญา แล้วไปไม่ได้ ไปไม่รอดทีเดียว

เหตุนี้ทางพระพุทธศาสนาจึงได้วางตำราไว้ว่า

วินัยปิฎก คือ ศีลนั่นเอง ย่อลงในศีลนั่นเอง

สุตตันตปิฎก ย่อลงก็จิต ที่เรียกว่าสมาธินั่นเอง

ปรมาัตถปิฎก ย่อลงก็ปัญญานั้นเอง

ตรงกับ อริศีล อริจิต อริปัญญา วิมุตติศีล วิมุตติจิต วิมุตติปัญญา อันเดียวกันนั่นเอง นี่เป้าหมายใจดำของพระพุทธศาสนาเป็นอย่างนี้

เมื่อรู้จักหลักอย่างนี้ ต้องทำให้ถูกอย่างนี้ เมื่อทำให้ถูกอย่างนี้ก็ถูกใจดำ พระพุทธศาสนา ถ้าไม่เดินทางนี้ก็ไม่ได้เรื่อง เอาหลักไม่ได้ เมื่อทำถูกต้องอันนี้ ละก็พบพระพุทธศาสนา ก็ได้เรื่อง เอาตามหลักได้ ก็ถูกขायจิวรของ พระพุทธเจ้าอยู่ ถ้าว่าทำไม่ถูกต้องนี้ เหมือนอยู่คนละจักรวาล

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ศีลทั้ง ๓ ประการ”

๑๔ มีนาคม ๒๕๔๗